

בס"ד, עש"ק, לסדר "והלכנו... ", ואתחנן, שבת נחמו, תשפ"ד

"זהירות החלקה"

בקשה לאיסור שימוש במזבח !

המרחק הקיים בין הכבש לבין המזבח שעתה הוא עומד על מירווח של "יותר מכדי אמה" (שיטת רבינו חיים בתוס' בזבחים פז: ד"ה "אור והיינו כ-48 ס"מ בגובה של כ-4-5 מטר!), הינו סכנה ברורה לעומד ולעובר שם. הדרישה היא לשנות ולנקוט כשיטת רש"י (זבחים סב: ד"ה "אור יש"), שהמירווח יהיה 'אור מעט' - והם הגישו את תביעתם כנגד הכהן "אֶשֶׁר עַל הַבֵּית" (ישעיהו פרק כב פסוק טו)

העתירה נדחתה על הסף – בית שנבנה על פי תורה ועל פי נביא (יחזקאל) אין מי שיכול להגיש "עתירה" נגדו גם אם כוונתו לטובה !

אולם פטור בלא כלום אי אפשר - בית הדין התכנס ומיד בתחילת הדיון הובהר שהנתונים אינם נכונים.

מקום הילוך הכהנים על המזבח ומקום ההילוך על הסובב היו משוקעים קצת כדי למנוע נפילה והחלקה (תפא"י, מידות פרק ג' אות ח' ותמה על השמטת הרמב"ם), ולשיטת תרגום יונתן בן עוזיאל, היה מעקה למזבח (יחזקאל פרק מג פסוק יג: "וַיִּגְדְּנָא מִקָּף לָהּ עַל סִפְתָּהּ"). ולגבי הכבש אכן לא נתבאר מה הטעם אולם נאמר בספרי (פשי' כי תצא) "גג פרט לכבש" ! וביאר התורה תמימה: "וכהנים זריזים (=זהירים) הם שלא ישמטו וימעדו רגלם"² !

שנוזה במהרה !

לטענת העותרים - שעל פי דבריהם הם כמובן אנשים שומרי תורה ומצוות שכל חייהם התפללו: "והשב את העבודה לדביר ביתך" ועתה (אחר בנין המקדש) מתפללים "ותרצה העבודה בדביר ביתך (עיין רש"י יומא סח:) - קיימת בעיה שהמזבח בנוי ללא שום תקן בטיחותי נאות:

- הכבש עליו עולים למזבח מתנשא לגובה רב (קצת יותר מ-4 מטרים - עיין פ"ב מהלכות בית הבחירה הל' י"ג) הכל שטוח- יש חשש נפילה מצדדיו.

- המזבח עצמו גובהו כ-5 מטרים (הלכות בית הבחירה פרק ב הלכה ה'), הכהנים מהלכים עליו ללא שום הגנה.

- ה"סובב" שהינו מקום צר פחות מ-50 ס"מ בגובה כ-3 מטר מפני הקרקע, הוא צמוד לקיר המזבח (חלקו התחתון של המזבח היה רחב מהעליון וכך יש מירווח של 'הסובב') והכהנים מהלכים עליו ללא שום הגנה.

כל המקומות הללו ללא מעקה¹ וללא התחשבות עם החשש של "לא תשים דמים בביתך" וחשש החלקה ונפילה !

עוד דרשו העותרים לתיקון מיידי -

¹ אכמ"ל אלו מקומות נתחייבו במעקה.

² עיין בהרחבה בשו"ת חלל נחלתו חלק י"ח סי' נ"ב.